

MĚSTO KOPIDLNO

Komise pro projednávání přestupků

náměstí Hilmarovo 13, 507 32 Kopidlno

SPISOVÁ ZN.: KPP 4/2025
Č.J.: 200/2025/MUK-5
VYŘIZUJE: Mgr. Kristýna Dyčenko
TEL.: 770 317 192
E-MAIL: vnitrniveci2@kopidlno.cz

DATUM: 12.2.2024

Vypraveno dne: 14.2.2024

Rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 4.3.2025

PŘÍKAZ

Výroková část:

Komise pro projednávání přestupků města Kopidlno, (na základě uzavřené veřejnoprávní smlouvy města Kopidlno s obcí Vršce, jako správní orgán příslušný podle § 60 a 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), projednala přestupek v příkazním řízení podle § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a rozhodla dne 12.2.2025 takto:

(dále jen „obviněný“)

se uznává vinným z přestupku

proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“), kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 1.1.2025 v době od 7:00 hod. do 7:05 hod. před domem č. p.

z nedbalosti nedostatečně zabezpečil svého psa rasy Akita Inu, který nezjištěným způsobem překonal oplocení plotu a pokousal , do dvou prstů levé ruky a způsobil mu tak zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření, čímž jinému z nedbalosti ublížil na zdraví.

Správní orgán obviněnému

u k l á d á

podle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. a) a § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky **správní trest napomenutí.**

Odůvodnění:

Podle oznámení Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, ÚO Jičín - Obvodní oddělení Kopidlno, se měl dopustit výše uvedeného přestupku.

Dne 1.1.2025 v ranních hodinách se na služebnu PČR, OO Kopidlno dostavil , který oznámil spáchání přestupku. Ve své výpovědi zaznamenané v úředním záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPH-137-1/PŘ-2025-050412 uvedl: „K uvedené věci bych chtěl uvést, že jsme s kamarádem šli od našeho kamaráda , v obci , který

bydlí v okálech, a to konkrétně dnes 01.01.2025 před sedmou ranní, kdy v okamžiku, když jsme procházeli okolo nemovitosti čp. , ke mne přiběhl pes, domnívám se, že rady Husky a z ničeho nic mne kousnul do levé ruky, kdy mne poranil na ukazováčku a prostředníčku a po kousnutí utekl. S kamarádem jsme viděli v jednom domě svítit světlo, tak jsem paní požádal, zda si mohu opláchnout ruku, kdy mi sdělila, že pes je místní a pan starosta bude vědět, či konkrétně je. Dále jsme šli za starostou, na kterého jsme se nedobouchali. Výjezd RZS jsem na místo nežádal, dojel jsem si na ošetření do ON v Jičíně. To je vše, co k celé věci chci uvést.“

do spisu doložil lékařskou zprávu Oblastní nemocnice Jičín, Chirurgického oddělení ze dne 1.1.2025, která konstatuje, že jeho osobě byla po napadení psem způsobena rána kousnutím, jenž bylo na místě ošetřeno.

Obviněný téhož dne k celé věci uvedl, že je majitelem psa bílé barvy, který mu pobíhá po pozemku u nemovitosti čp. , v obci . Není si vědom toho, že by pes opustil pozemek, jelikož se to v minulosti nikdy nestalo. Dále uvedl, že vjezdová vrata byla přes noc uzavřena. V současné době má auto v opravě, ale zajistí vyšetření veterinářem a požadované doklady dopraví na OO PČR v Kopidlně. Tato výpověď byla zaprotokolována v úředním záznamu o podání vysvětlení č.j. KRPB-137-2/PŘ-2025-050412.

Ze spisového materiálu vyplývá, že obviněný posléze doložil veterinární zprávy, které vylučují, že by pes trpěl vzteklinou.

Dle úředního záznamu PČR, OO Kopidlna, č.j. KPRH-137-3/PŘ-2025-050412 ze dne 31.1.2025 bylo ve věci provedeno šetření, a to konkrétně předložení fotografie předmětného psa napadenému, kdy z fotografie bezpečně poznal, že se jedná o psa, který ho napadl a pokousal.

Z výše uvedeného vyplývá, že pes obviněného předmětného dne nezjištěným způsobem opustil jeho pozemek, pohyboval se na volném prostranství, kde v ranních hodinách napadl

, kterého pokousal a způsobil mu tak poranění na levé ruce. Napadený bezprostředně po útoku vyhledal lékařské ošetření a navštívil policejní stanici, kde celou věc oznámil. Ve své výpovědi uvedl, že celému incidentu byl přítomen jeho kamarád. I přesto, že obviněný odmítá, že by se jeho pes vzdálil z pozemku, k čemuž dle jeho slov neměl ani prostor, jelikož se to v minulosti nikdy nestalo a vrata byla zavřená, nijak nepopřel to, že by k incidentu došlo.

policistům psa detailně popsal, následně mu byly předloženy fotografie, na kterých jej bez dalšího poznal. Je na místě říci, že obviněný v tomto případě neučinil nic, co by incident zapříčinilo, avšak dle všeho jeho pes opustil pozemek a napadl jinou osobu, které způsobil zranění. Obviněný z tohoto důvodu jednal v nedbalosti, jeho zaběhnutý pes napadl jinou osobu.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Dle § 7 odst. 1 písm. b) se přestupku dopustí ten, kdo jinému, byť z nedbalosti, ublíží na zdraví. Občanské soužití lze obecně vymezit jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování – nad rámec právních norem – je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a spořádaného soužití občanů v daném místě, čase a situaci. Obviněný zanedbal dozor nad svým psem, tento utekl a napadl jinou osobu, které způsobil zranění, jenž si vyžádalo lékařské ošetření. I přesto, že se obviněný dopustil v nedbalosti, je za něj odpovědný a správní orgán jej za něj uznal vinným.

V jednání obviněného byla jednoznačně prokázána nedbalost nevědomá, neboť obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Zavinění vyjadřuje vnitřní vztah pachatele k následku jeho jednání. Subjektivní stránka je takovým psychickým vztahem obviněného, který nelze přímo pozorovat, a na zavinění lze proto usuzovat ze všech okolností případu, za kterých ke spáchání přestupku došlo. Je to i projednávané jednání obviněného, neboť i jednání je projevem vůle. Obviněný nemůže spoléhat na skutečnost, že jeho pes v minulosti nikdy pozemek neopustil, je nutné nad ním vykonávat nepřetržitý dozor a vyvarovat se podobných excesů. Závěr o zavinění obviněného je podložen výsledky dokazování, a z nich logicky vyplývá. Okolnosti subjektivního charakteru lze zpravidla dovozovat toliko nepřímou z okolností objektivní povahy, z nichž je možno podle zásad logického myšlení usuzovat na vnitřní vztah obviněného k porušení zájmů chráněných zákonem. To, že obviněný dostatečně nezabezpečil svého psa a ten poté napadl jinou osobu, které způsobil zranění, vyplynulo jeho nedbalého počínání.

V případě projednávané věci pak vzhledem k vymezení rozsahu skutku a okolnostem případu rozhodně nelze dospět k závěru, že by posuzované jednání obviněného vykazovalo jen pouhou nevhodnost. Správní orgán proto u projednávaného přestupku shledal vyšší společenskou nebezpečnost, neboť jeho pes ohrožoval a napadl jinou osobu, kdy v případě, že by na místě byly děti, mohly být následky fatální. K jednání došlo veřejně a na místě veřejnosti přístupném, čímž a byl tak porušen zájem společnosti na klidném občanském soužití a ochraně občanů před útoky narušujícími veřejný klid a pořádek. Na jednání obviněného je třeba nahlížet jako na přestupkové jednání a je třeba ho za jeho protiprávní jednání vykazující znaky přestupku postihnout správním trestem, neboť jejich postih je v zájmu celé společnosti. V daném případě rozhodně nenastaly okolnosti vylučující protiprávnost jednání obviněného, ten rozhodně nejednal v adekvátní nutné obraně, v krajní nouzi ani se svolením poškozeného a nejednal ani v rámci event. přípustného rizika. V daném případě nejde o trestný čin, ale jedná se o přestupek.

Závěr o vině obviněného byl učiněn na podkladě důkazů – výpovědi napadeného a dále výsledků následně provedených policejních šetření, které ve svém důsledku jednoznačně prokazují vinu obviněného. Správní orgán nemá důvod pochybovat o jejich pravdivosti. Hodnocením důkazů a s učiněnými skutkovými zjištěními na straně jedné a hmotně právními závěry na straně druhé rozhodl správní orgán o vině obviněného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že obviněný se přestupku dopustil a věc nebyla vyřízena příkazem na místě, vydal správní orgán příkaz o uložení výše uvedeného správního trestu. Správní orgán zvážil všechny důkazy a dospěl k závěru, že obviněný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty uvedeného přestupku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích ve znění: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na zdraví.“

Komise obviněnému uložila správní trest ve formě napomenutí, kdy za uvedený přestupek lze uložit dle § 35 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky napomenutí nebo dle § 7 odst. (4) písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky pokutu do výše 20.000 Kč.

Při určení druhu a výměry správního trestu správní orgán hodnotí závažnost přestupku, dále způsob spáchání přestupku formou úmyslného či neúmyslného jednání, též vyhodnocuje následky přestupku, okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán, míru zavinění, pohnutky i osobu pachatele, kdy zjišťuje i jeho případnou recidivu.

Komise při stanovení správního trestu u obviněného přihlížela k polehčujícím okolnostem, a to k tomu, že přestupek spáchal z nevědomé nedbalosti, s policií aktivně spolupracoval a dosud nemá záznam v rejstříku přestupků, nebyl ani projednáván v posledních dvou letech u zdejšího správního orgánu. Na druhou stranu bylo přihlídnuto i k přitěžujícím okolnostem, a to k tomu,

že k přestupku došlo veřejně na místě veřejně přístupném a napadenému způsobil zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření.

Komise proto za uvedený přestupek obviněnému uložila správní trest ve formě napomenutí. Správní orgán upozorňuje obviněného, že v souladu s ust. § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky, že pokud se v budoucnosti dopustí podobného jednání, hrozí mu dle ust. § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích pokuta do výše 20.000 Kč a v případě opakovaného spáchání přestupku tzn., že jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z něhož byl uznán vinným do jeho spáchání neuplyne 12 měsíců – viz. zákon o některých přestupcích hrozí mu dle ust. § 7 odst. 5 písm. b) zákona o některých přestupcích pokuta do výše 30.000 Kč.

Příkaz je prvním úkonem v řízení. Dle § 150 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze v něm uložit povinnost nahradit náklady řízení.

Správní orgán pro informaci uvádí, že podle ust. § 30 odst. 1. písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky promlčecí doba činí 1 rok. Podle ust. § 31 zákona o odpovědnosti za přestupky promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku.

Běh této lhůty se však, podle ust. § 32 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným nebo vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání, přičemž přerušení promlčecí doby počíná promlčecí doba nová. Pokud byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání.

Poučení účastníků:

Obviněný může proti příkazu podat do 8 dnů ode dne jeho doručení odpor zdejšímu správnímu orgánu. Proti příkazu lze dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení příkazu.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Zpětvzetí odporu není přípustné.

Pokud bude po podání odporu v řízení o přestupku vydáno rozhodnutí, kterým bude obviněný uznán vinným z přestupku, bude mu, kromě správního trestu dále podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložena též povinnost nahradit náklady řízení (stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb. o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení).

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Vilém Meduna v. r.
předseda komise pro projednávání přestupků

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Kristýna Dyčenko

